

18. neděle v mezidobí rok A (2026)

1. čtení - Iz 55,1-3

Pojďte a jezte!

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojdte k vodě; i když jste bez stříbra, pojdte, zásobte se a jezte, pojdte a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko! Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesyť? Slyšte mě, a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojdte ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech (daných) Davidovi.“

Mezizpěv – Žl 145-9.15-16.17-18

Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine!

Milosrdný a milostivý je Hospodin,
shovívavý a plný lásky.

Dobrotivý je Hospodin ke všem
a soucit má se všemi svými tvory.

Oči všech doufají v tebe
a ty jim dáváš pokrm v pravý čas.
Otvíráš svou ruku
a sytíš vše živé s laskavostí.

Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách
a svatý ve všech svých činech.

Blízký je Hospodin všem, kdo ho vzývají,
všem, kdo ho vzývají upřímně.

2. čtení – Řím 8,35.37-39

Nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útlak nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití? Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Zpěv před evangeliem – Mt 4,4b

Aleluja. Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst. Aleluja.

Evangelium – Mt 14,13-21

Všichni se najedli dosyta.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, odebral se lodí na opuštěné místo, aby byl sám. Jakmile o tom lidé uslyšeli, šli pěšky z měst za ním. Když vystoupil a uviděl velký zástup, bylo mu jich líto a uzdravil jejich nemocné. K večeru k němu přistoupili učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť proto zástupy, ať se rozejdou po vesnicích a koupí si něco k jídlu.“ Ale Ježíš jim řekl: „Není třeba, aby odcházeli. Vy jim dejte jíst!“ Odpověděli mu: „Máme tady jenom pět chlebů a dvě ryby.“ Ježíš řekl: „Přineste mi je sem.“ A rozkázal, aby se lidé posadili na trávě. Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům. Všichni se najedli dosyta a ještě sesbírali plných dvanáct košů zbylých kousků. Těch, kdo jedli, bylo na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.